WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

7 JUNI 1956
Nr 296
6e jaar - 20 blz.

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey magazine

WALT DISNEY

MICKEY ROEPT OP...

Hallo! hallo! mijn beste jongens en meisjes, zoals jullie weten bestaan er in vele steden, dorpen, wijken en zelfs straten plaatselijke afdelingen van onze Club.
Als Dingo het over deze groeperingen heeft, dan vraagt hij steeds : « Hoe staat het met je KRALEN, Mickey ? »

Nu, wat denk je, dat Dingo eigenlijk onder kralen bedoelt ? Kraal heeft verscheidene betekenissen : het woord kan duiden op een koraal, op een erwtje van het rozenhoedje (een paternosterbolleke zou oom Jeremias zeggen), op een dorp van inboorlingen in Afrika en... op nog wat meer. Ik had het dus ook voor het raden, toen Dingo me voor het eerst met die kralen in de wielen reed.

Welnu, Dingo bedoelt daaronder én erwtjes én dorpjes. De Club is een prachtige krans van bloeiende jeugd, zegt hij, en elke afdeling ervan is als een grein van een rozenhoedje. En als we de Club vergelijken bij een land van zonnige kinderen, zegt Dingo nog, dan vormt elke afdeling een soort Mickeydorp in dat land.

ER ROERT WAT IN DE AFDELINGEN

De eerste vergelijking vind ik passend voor wat betreft de geest van de Club, uitgedrukt in onze leus : een toonbeeld zijn voor anderen. Elk greintje, erwtje, bolletje — of hoe je 't nog anders noemen wil — wijst zijn gebuurtjes de weg, de goede notabene. De andere vergelijking past beter bij de struktuur van de Club, want tenslotte zijn de Mickey-afdelingen als zovele vlekjes of dorpjes op een landkaart; je weet dat daar stambroeders (en stamzusters !) wonen en je weet, dat je er steeds met open armen wordt ontvangen. Sa, Moeder, zet de pot op 't vier, de kraal is hier ! (Tiens, dat is nog aardig gezeverd, zou Nand de Zetter zeggen.)

De jongste weken roert er wat in onze kralen. De vierenvijftig afdelingen die deel hebben genomen aan de wedstrijd « Clubblaadjes » zitten op hete kolen om de uitslag te kennen ! Geduld, geduld, geduld. Over een paar weekjes (dat is precies in het nummer van 21 juni e.k.) zullen we die deelnemers aangenaam verrassen, ofwel diep teleurstellen. Je ziet, ik neem geen blad voor de mond. Omdat niet alle tweeënveertig kunnen winnen (het zou anders geen prijsvraag zijn, he?) zullen de uitgestotenen natuurlijk de sekwens van de mis voor overledenen zingen, het « dies irae », de dag van gramschap.

Maar... laat dit dan èen dag van vriendelijke gramschap zijn en zing het « dies irae » op de tonen van het « alleluia », want vreugde zal er zelfs voor de niet-winnende afdelingen zijn : zij weten nu, dat er met die blaadjes iets te bereiken is, hun leden ten goede. En dat is de hoofdzaak. Immers, als ik rijk was (och ! ja, dat deuntje is straatoud, maar ik meen het echt !), dan zou ik alle kralen om hun werk belonen. Nu, onze Club is een hemel op aarde en... in de hemel wordt er niet getreurd omdat Jan of Piet of Mia een beter plaatsje bezetten, niet ?

Ik praat, ik praat en ik merk, dat ik Nand de Zetter weer voor een probleem ga stellen. Volgende week trekken we op verkenning in de kralen uit, aan de hand van de entoesiaste brieven van de leiders en leidsters onzer afdelingen, die bewijzen, dat er ijverig gewerkt wordt. Intussen... hou zee ! Enne... 't beste, hoor !

Mickey

ONZE RUIL Hoek

— **DE GEYTER Herman, Karel v. d. Woestijnestraat 4, Aalst,** bezit een duizendtal zegels uit alle landen en wenst ze te ruilen tegen A.- of H.-punten. Herman wil ook een kijker met allerhande filmbeelden ruilen. Wie doet een opbod ?

— **DE BUSSER C., Polderstraat 129, Westerlo,,** zou graag 720 H.-punten van de hand doen voor A.-punten.

— **DELFORTRIE Monique, Hof ter Bekestraat 19, Antwerpen,** heeft allerlei punten en prentjes te ruilen tegen A.-, L.- en So.-punten.

— **VANLOMMEL Godelieve, Berendrechtstraat 61, Antwerpen,** wil met lezertjes van alle nationaliteit kennis aanknopen, vooral met het doel om sigarenbandjes en postzegels te ruilen.

— **DE SWERTS Viviane, Essenhout 68, Kapellen,** bezit een groot aantal H.-punten die ze wenst om te wisselen voor L.-punten.

★ Het Hoekje der Korrespondenten ★

— **Anita LAMOT, Verberstraat 15, Schoten (België),** zou graag briefwisselend in kontakt komen met een meisje van 10 à 12 jaar in Holland.
— **Christina SELVAIS, St. Jansstraat 40, Tervueren (België),** is 12 jaar oud en wenst kennis te maken met een Hollands vriendinnetje om over ditjes en datjes te praten.
— **Jean-Marie MICHEZ, 5, chaussée du Moulin, Péruwelz (België),** volgt de humaniora en zoekt een 16 à 18 jaar oude Mickey-lezer om zich in de Nederlandse taal te volmaken.

MICKEY'S BRIEVENBUS

— **Lieve en Marleen VAN BROECK (Nieuw-Namen)** : Wel, zijn jullie nu reeds geabonneerd op ons zo graaggelezen kinderblad ? Goede propagandisten van « Mickey-Magazine » zorgen er in de eerste plaats voor, dat zij geen weekje overslaan. Hoe gaat het met het clubje in Nieuw-Namen ? Wie is er leidster van ? Cadeautjes ? Wij zijn geen tovenaars, anders... Nu, wanneer het clubje een biezondere aktiviteit aan de dag legt, dan kan wel op een of andere manier aangemoedigd worden. Hoor ik spoedig van jullie ?

— **Paulette BILLIET (Lier)** : Hartelijk dank voor je mooi kommunieprentje, Paulette. Het krijgt een speciaal plaatsje in mijn album, hoor. Je zigzagjes heb ik aan de redaktie doorgegeven. Vlot het nog wat in je afdeling, ja ? Singhet ende weset vro, zonnetjes !

— **Filip GIELIS (Antwerpen)** : Je rebus met de namen van steden kan ik niet gebruiken. Vroeger werd reeds iets in die aard in 't blaadje gezet. Je mopje en raadseltje heb ik met 't zigzagtreintje meegegeven. In een der volgende nummers vindt je ze denkelijk wel terug. Dank voor je « Mickey ». Hij komt in mijn tekeningenbundel, hoor ! Taai !

MICKEY.

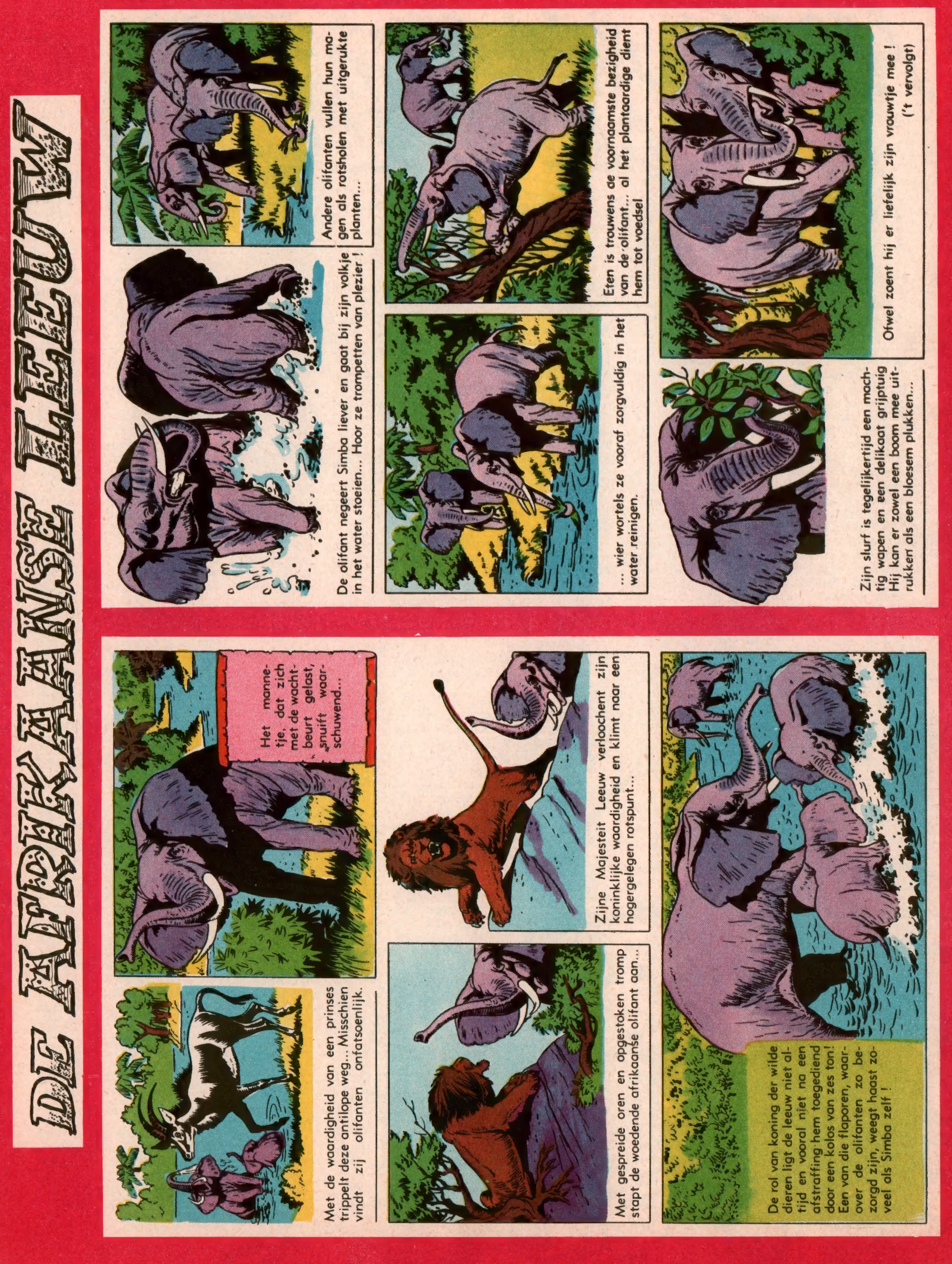

HALLO, MARS? ... HIER DE AARDE!

PROFESSOR Marmaduke ging vóór zijn zelfgebouwde zend- en ontvangpost zitten en seinde voor de zoveelste maal dezelfde oproep over: één streep, twee strepen, drie strepen... één, twee, drie, vier, vijf. Tot viermaal toe repeteerde hij de oproep.

Sedert twee maanden zocht de professor met zijn geperfektionneerd toestel kontakt op te nemen met de planeet Mars. Overtuigd, dat er leven is op de rode planeet, had hij het overgrote deel van zijn tijd aan de mogelijkheden van een interstellaire konversatie gewijd. Perey Wright, de meestgeroemde radiotechnicus van de Verenigde Staten, had hem met zijn raadgevingen geholpen bij de geheime bouw van het toestel.

Professor Marmaduke wist niet welke taal de Marsbewoners spraken. Net als alle wetenschapsmensen nam hij aan, dat de enige manier om in verbinding te komen met een beschaafde wereld buiten de aarde, in het gebruik van cijfers lag.

Derhalve zond de geleerde sedert weken morsetekens naar Mars uit, die alle cijfers verbeelden en netjes in groepen gescheiden waren. Totnogtoe hadden de vermeende bewoners van de rode planeet geen antwoord gegeven, maar de professor liet daarom de moed niet zakken. Als de Marsbewoners over radiostations beschikten zouden ze wel vroeg of laat zijn oproep opvangen.

Die morgen zond de professor voor de tiende maal zijn cijferoproep uit.

En plots werd hij bleek als linnen.

De platen van zijn koptelefoon trilden en repeteerden zijn oproep :

— 1, 2, 3, 4, 5, —, — —, — — —, — — — —, — — — — —.

Met bevende hand seinde Marmaduke uit :

— — — — —, — — — — —, — — —, — —, —, 5, 4, 3, 2, 1.

En het Antwoord kwam onmiddellijk : 5, 4, 3, 2, 1.

Ditmaal was alle twijfel uitgeschakeld. Iemand op Mars antwoordde.

Of Marmaduke over van vreugde was ! Hij seinde nu verder groepjes van twee, vijf, acht, tien streepjes, deed ze in omgekeerde volgorde nog eens over, en telkens seinde men op dezelfde manier hetzelfde aantal groepjes streepjes terug.

Van die dag af kon Marmaduke niet meer op rust komen. Soms stond hij in het diepste van de nacht op voor een cijferpraatje met zijn vrienden op Mars. Voorlopig hield hij deze « konversaties » geheim. Pas wanneer zij zover zouden gevorderd zijn, dat de verbindingen met Mars op een ruimer verstandsterrein mogelijk waren, zou hij het Staatsdepartement van Verkeer op de hoogte stellen.

Op een morgen nam hij zijn ontbijt in zijn laboratorium, toen zijn meid hem de krant bracht.

— Ik had gezegd, dat ik niet gestoord wenste te worden, Mabel ! gromde Marmaduke.

— Weet ik, Meneer, antwoordde de meid, maar ik denk, dat u het nieuws van vanmorgen interessant zult vinden. Er is spraak van verbindingen met Mars.

— Mars ?

Marmaduke griste zijn meid de krant uit de handen, vouwde hem open en las op de voorpagina een artikel, dat over een breedte van vijf kolommen deze enorme kop droeg : EEN GELEERDE KONVERSEERT MET DE MARSBEWONERS !

Eerst dacht Marmaduke, dat hijzelf onder die geleerde bedoeld was, maar alras vernam hij, dat het een professor in Bremen betrof. De duitse geleerde, een zekere, Dr Otto von Waffenburg, was volgens het bericht sedert 10 juli door morsetekens in verbinding met de planeet Mars gekomen. De krant kommentarieerde dit bericht op uitvoerige wijze en zei, dat de hele wereld nu vol spanning naar het verdere verloop van deze eerste kennismaking met de Marsbewoners uitkeek.

— Een schande is 't ! riep Marmaduke uit. En ongelofelijk ! Tien juli... Precies de dag waarop ikzelf voor het eerst antwoord kreeg ! Ik heb met niemand over mijn relaties met Mars gesproken, tenzij dan met Clark Wintering...

Professor Marmaduke belde onmiddellijk deze persoon op, maar er werd hem medegedeeld, dat M. Clark Wintering voor een dringende zaak naar Bremen in Duitsland, bij Dr Otto von Waffenburg, was vertrokken.

Marmaduke rende de straat op. Enkele minuten later bevond hij zich in het bureau van J.-W. Scott, de direkteur van de « City Call ».

— Schande is 't ! hijgde Marmaduke bij wijze van groet. Ik ben sedert een tiental dagen in verbinding met Mars. Alleen Clark Wintering wist er van. Ja, professor Clark Wintering, die thans in Bremen zit, precies bij die duitse geleerde Otto von Waffenburg. Hebt u het hele geval door ? De Marsbewoners konverseren met MIJ en niet met die Duitser, die mijn avontuur, hem klaarblijkelijk door Clark Wintering verteld, voor het zijne wil doen doorgaan !

De direkteur van de « City Call » bebeloofde de professor, dat hij een onderzoek zou instellen. Als de beweringen van Marmaduke waar bleken, zou hij zijn lezers op de hoogte brengen en wel in de eerstvolgende uitgave.

★

Een bericht in het nummer van 22 juli van de « City Call » gaf volgende verklaring :

« **Klamath Falls, 22 juli.** — Enkele dagen geleden waren twee geleerden het slachtoffer van een grappig misverstand. Professor Marmaduke van Klamath Falls zocht met zijn sterke zender in kontakt te komen met de bewoners van de planeet Mars. Toen hij tenslotte een antwoord op zijn oproepen ontving, dacht de geleerde, dat hij er eindelijk in geslaagd was een interstellaire verbinding tot stand te brengen. Het antwoord bleek echter niet van Mars te komen, doch wel van een geleerde in Bremen, Dr Otto von Waffenburg, die eveneens bij radio-radar verbinding zocht met de rode planeet. Professor Marmaduke is uit zijn woning verdwenen.

» Hij liet een brief voor zijn meid achter, waarin hij zegt, dat hij naar het rotsgebergte is getrokken om er als eremiet in een hol te wonen.

» Wat Dr von Waffenburg betreft, hij heeft professor Marmaduke laten opsporen, want hij gelooft nog altijd, dat de radioseinen, die hij opgevangen heeft, van de planeet Mars afkomstig zijn. »

Pete RENIERS.

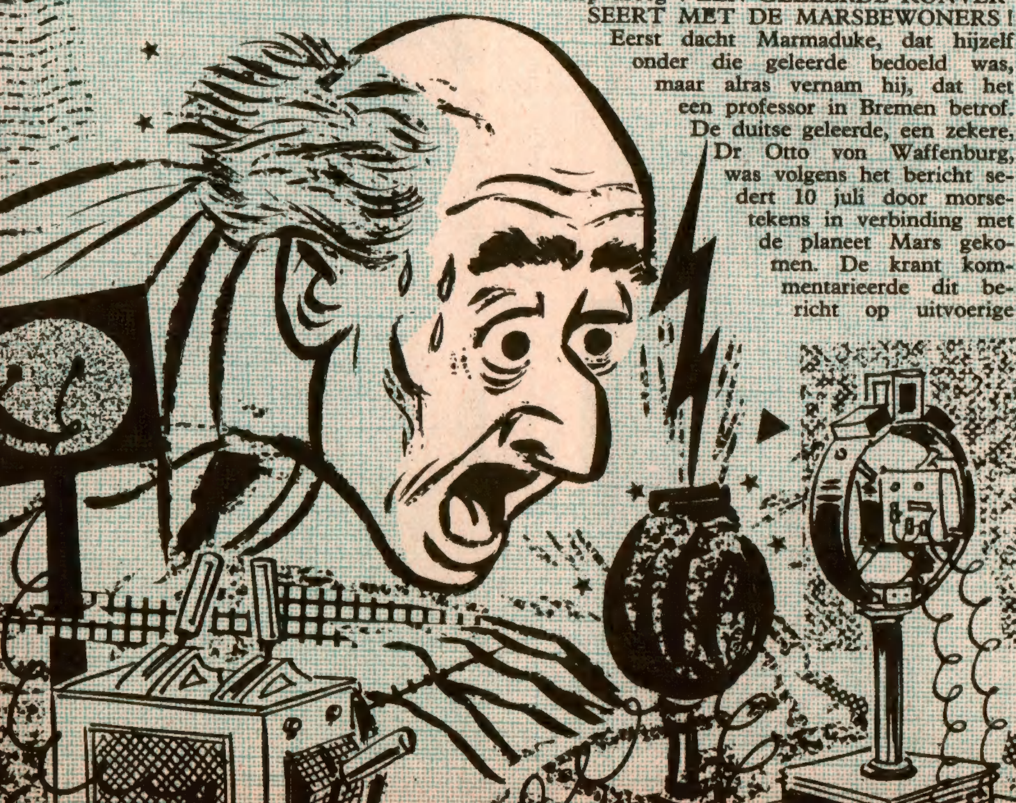

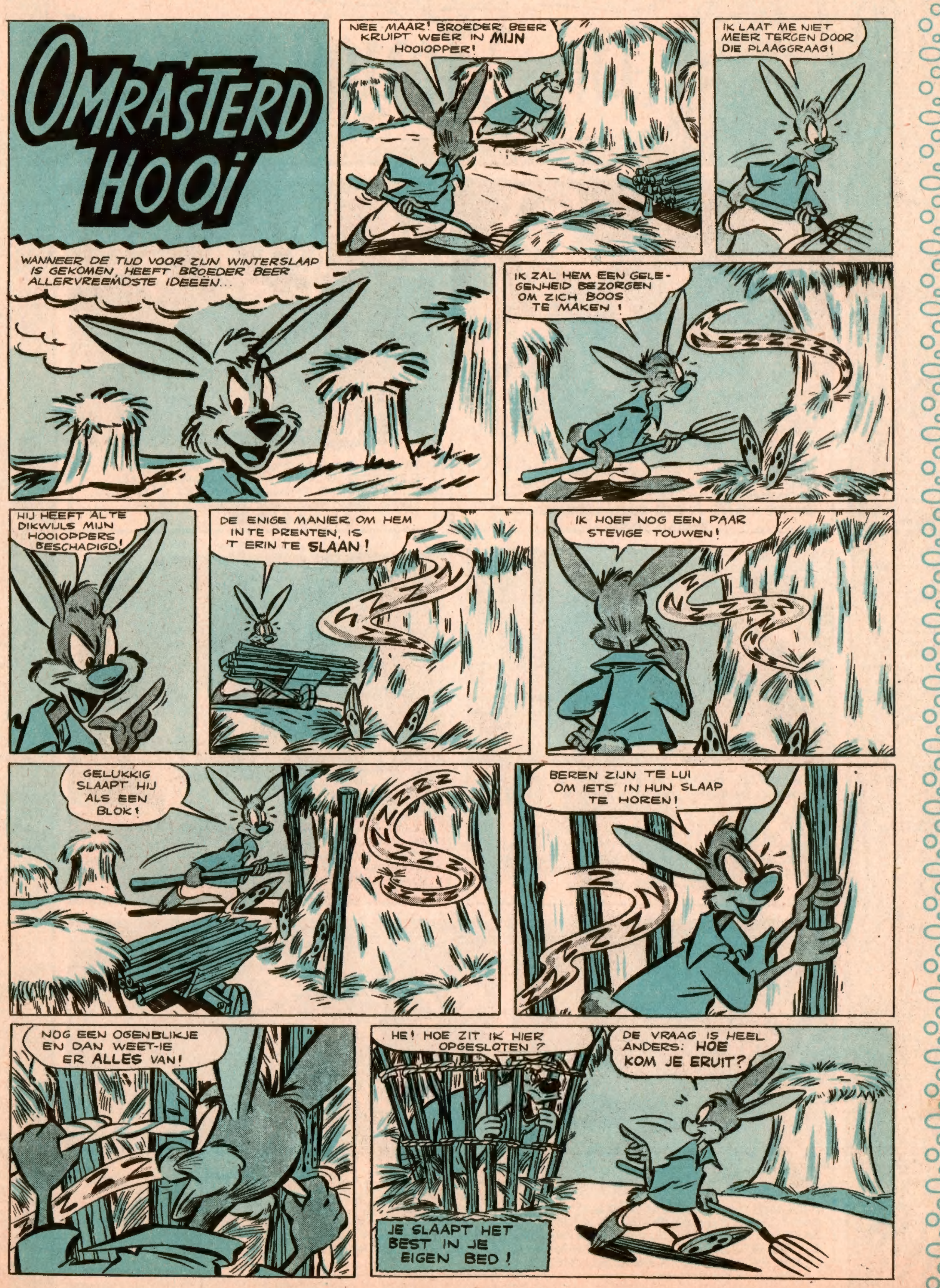

De Jeugd van Davy Crockett
TOEN DAVY ACHT JAAR OUD WAS SCHONK ZIJN VADER HEM EEN GEWEER MET LANGE LOOP. "JE MAG NU JAGEN ZOVEEL JE WILT," SPRAK JOHN TOT ZIJN ZOONTJE. "JE KRIJGT EVENWEL MAAR ÉÉN KOGEL DAAGS. ZORG ERVOOR, DAT JE TELKENS EEN EEKHOORN OF EEN OPOSSUM MEEBRENGT, ANDERS ZAL JE ZONDER AVONDMAAL IN BED MOETEN GAAN." EN ZO WERD DAVID EEN UITSTEKEND SCHUTTER.
OP EEN DAG ONTMOETTE DAVY EEN BEERTJE. HIJ LACHTE EVENWEL ZO LUID OM DE ONHANDIGHEID VAN HET DIER, DAT MOEDER BEER KWAM AANWAGGELEN...
EEN BOZE BERIN IS EEN TE ZWARE BROK VOOR EEN JONGETJE. DAVY KIEST HET HAZENPAD, ACHTERNAGEZET DOOR DE BERIN. TOEN DAVY VOELDE DAT HET HEM AAN ADEM ONTBRAK, BEGON HET BEERTJE TE HUILEN EN... MOEDER GAF DE ACHTERVOLGING OP EN KEERDE BIJ HAAR JONG TERUG. ZO ONTSNAPTE DAVY.
MAAR DAVY DACHT: "EENMAAL KOMT DE DAG, DAT IK NIET MEER VOOR BEREN VLUCHTEN ZAL." HIJ BLEEF OP EEN AFSTAND DE BERIN EN HAAR JONG NAKIJKEN, ALSOF ER NIETS GEBEURD WAS.
TIJDENS DE ZOMERMAANDEN DEED DAVY MET ZIJN OUDSTE ZUSJES EN ZIJN BROERTJE WANDELINGEN OP DE RIVIER. ZO LEERDE HIJ EEN INDIAANSE KANO STUREN.
OP EEN DAG KANTELDE HET BOOTJE BIJ EEN WATERVAL OM. "HOU STEVIG VAST!" RIEP DAVY, TERWIJL HIJ MET DE ENE HAND DE KANO VASTHIELD EN MET DE ANDERE EEN BOOMTAK OMKLEMDE. ZO KON HET JEUGDIGE VIERTAL ZICH REDDEN.
TOEN DAVY TWAALF GEWORDEN WAS STELDE ZIJN VADER HEM VOOR AAN EEN HOLLANDSE BOER, JACOB SILER, DIE IN DE HERBERG WAS AFGESTAPT. DE BOER VROEG VADER CROCKETT, OF DAVY HEM MOCHT HELPEN BIJ HET OPLEIDEN VAN ZIJN KUDDE HOORNVEE.
VADER CROCKETT NAM HET VOORSTEL AAN EN DE HOLLANDSE FARMER BETAALDE HEM EEN SOM IN RUIL VOOR DE DIENSTEN WELKE DAVY HEM ZOU BEWIJZEN, WANT DE CROCKETTS LEEFDEN IN GELDVERLEGENHEID.
DE VOLGENDE DAG VERNAM DAVY, DAT HIJ HET VADERLIJK HUIS ZOU MOETEN VERLATEN. "JE BENT NU EEN MAN," SPRAK ZIJN VADER, "GA MET M. SILER EN BETAAL HEM MIJN SCHULD!"
DAVY CROCKETT WAS BEDROEFD MAAR HIJ BESEFTE DAT HET NOODZAAK WAS. DE RANCH VAN SILER LAG 400 MIJL VERDER, IN DE STAAT VIRGINIA. EEN LANGE REIS DUS.
HOEWEL DAVY HEELWAT OP ZIJN REIS LEERDE, HAD HIJ HEIMWEE NAAR HUIS. HIJ OVERWOOG EEN ONTSNAPPING, MAAR SILER BEWAAKTE HEM VAN DICHTBIJ. TROUWENS, ZIJN VADER HAD HEM EEN GEBOD GEGEVEN!
NA EEN REIS VAN TWINTIG DAGEN BEREIKTEN ZIJ DE FARM VAN SILER. DAVY HOOPTE, DAT HIJ NU NAAR HUIS KON KEREN, MAAR DE HOLLANDER SPRAK: "JE BENT EEN TOFFE JONGEN, DAVY. JE BENT HIER OP DE BESTE FARM VAN DE STAAT VIRGINIA. JE VADER WENST, DAT JE BIJ ME BLIJFT."
T VERVOLGT

De Zonen van MARS en REA SILVIA

De stichting van Rome luidt als een sprookje, waarvan de titel zou zijn: « De boze koning en de goede wolvin ».

Die boze koning heette Amulius. Vóór hem zat zijn broeder Numitor als eerste fabelachtige koning op de troon van het voorlopig romeinse rijk in Alba Longa, dat volgens de sage door Ascanius gesticht werd. Amulius onttroonde echter Numitor en riep zichzelf tot vorst uit. Dit gebeurde omstreeks 776 vóór onze tijdrekening.

De legende vertelt verder, dat de dochter van Numitor, die de schone naam Rea Silvia droeg, met Mars, de stamgod der Romeinen, huwde en de moeder werd van een tweeling, de twee schattige jongetjes Romulus en Remus.

De snode koning Amulius haatte Romolus en Remus. Waarom ? Kindjes zijn toch onschuldige wezens. Dat is zo. Maar kinderen worden eenmaal groot en Amulius vreesde, dat Romulus en Remus eenmaal de troon van hun grootvader Numitor voor zichzelven zouden opeisen. De boze koning bedacht dus een plan om zich van de tweeling te ontmaken.

De kinderen werden, als Mozes, in een mand te vondeling gelegd, niet op het water van de Tiber, maar in de moerassen die zich toentertijd aan weerszijden van deze rivier uitstrekten. Niemand waagde zich in die moerassen, tenzij de wilde dieren. En die zouden Romulus en Remus verscheuren !

Nu komt die goede wolvin ten tonele. Het wilde dier had waarschijnlijk geen honger. Hoe ook, ze nam Romulus en Remus mee naar haar hol en zoogde ze als haar bloedeigen kindjes. Wolvenmelk bleek voor die Romeinse jongetjes dus zo voedzaam te zijn als koemelk voor ons.

Maar wie zou Romulus en Remus verstandig en zedelijk vormen ? Het toeval wilde, dat een herder de zoontjes van Mars en Rea Silvia op een dag ontmoette in de buurt van zijn kudde. Wellicht waren de jongetjes de wolvenfamilie gevolgd, want wolven lusten schaapjes. En de herder nam Romulus en Remus mee en voedde ze op.

Toen de gebroeders twee flinke jongelingen waren kwamen zij achter het geheim van hun hoge afkomst. Zij trokken naar Amulius — of deze verschoot ! — stootten hem (figuurlijk of letterlijk?) van de troon en plaatsten er opnieuw Numitor op.

Op vijf mijl van de monding van de Tiber verrees een groep van zeven heuvelen, waarop lauriers, eiken en beuken groeiden. Romulus en Remus trokken naar dit gezonder deel van de streek en ontdekten er vele springbronnen, die de lucht zuiverden en van die plaats een oase maakten te midden van de verpestende moerassen.

Op een van die heuvelen, de Palatinus, had een Trojaan in vroeger tijden reeds een *palatium* gebouwd, een paleis, te midden van een kleine vlek huizen, maar dit stadje was verdwenen. Romulus en Remus, vergezeld van vele vrienden, richtten er een kamp op en zo ontstond de Eeuwige Stad. Dit gebeurde in 753 v. C. en het verklaart waarom het zinnebeeld van Rome een wolvin voorstelt, die twee kinderen zoogt.

Waarom heet de Eeuwig Stad eigenlijk Rome (Roma) ? Omdat onder die naam de woonplaats van Romulus bedoeld is. Niet tevens die van Remus, zijn tweelingbroer ? Neen, want tussen de twee gebroeders ontstond er een twist in verband met de naam. Tijdens deze twist, zegt de legende, ontstak Romulus in blinde woede, met het gevolg, dat hij zijn broeder doodde. Romulus overleed later op geheimzinnige wijze en werd na zijn dood onder de naam Quirinus vergoddelijkt.

Zwarte DONDERDAG

KORTE INHOUD

Vrijdag, een negervriend van Mickey, heeft hem zijn broer Donderdag gestuurd. De jonge wildeman heeft geen idee van het beschaafde leven. Hij heeft Minnie zich haast doen doodschrikken. Zij zet Mickey aan zich van zijn leerling te ondoen. Kijk hier wat die lieve Donderdag met de akwariumvis uitspookt...

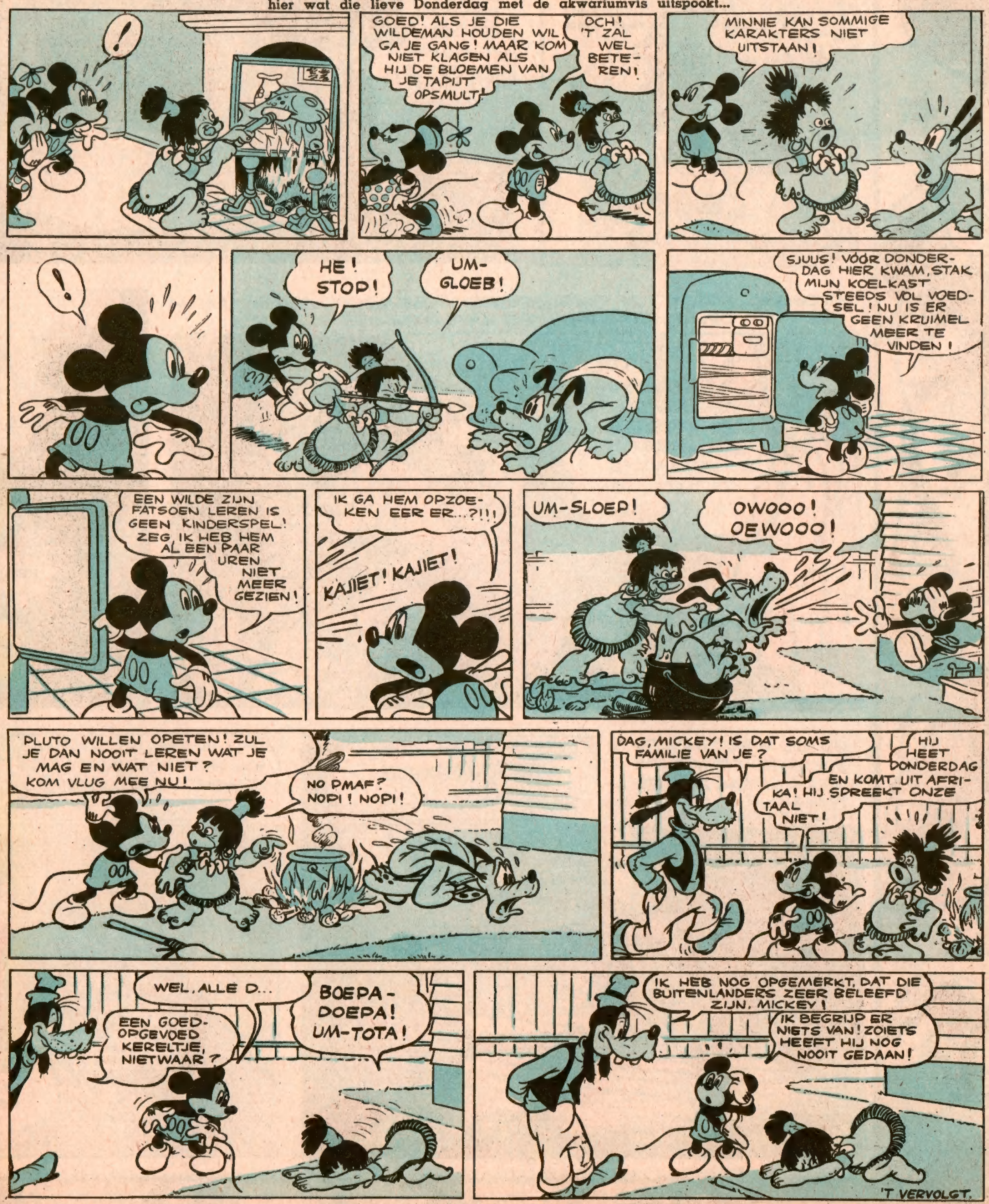

VOLGENDE WEEK: **INVLOEDRIJKE DINGO**

WALT DISNEY
De LADY en de Zwerver
JOCK EN TRUSTY KOMEN KIJKEN WAT DIT LAWAAI BETEKENT...
MEN BRENGT DE ZWERVER NAAR DE KENNEL! ZO KOMT SOORT BIJ SOORT! BRAVO!
STADS-KENNEL
MAAR... HOE KWAM HIJ IN MISS LADY'S HUIS? EN WAAR-VOOR?
KIJK! JIM EN KATE KOMEN THUIS... NET OP TIJD!
TANTE SARA STAAT OPGE-WONDEN IN HET DEUR-GAT TE BABBELEN!
IN DE KELDER HOORT LADY HAAR MEESTERS THUIS-KOMEN! EN DE MANIER WAAROP TANTE SARA DE GEBEURTENISSEN VERDRAAIT, BE-DROEFT HAAR ZEER...
O! IK MOET HEN AAN 'T VERSTAND BRENGEN DAT ZWERVER DE BABY REDDE!
EINDELIJK WORDT LADY VRIJGELATEN... ZE LOOPT OPGEWONDEN DE TRAP OP EN WENKT JIM EN KATE HAAR TE VOLGEN...
JIM, WAT HEEFT LADY TOCH?
ZE TRACHT ONS IETS TE DOEN VERSTAAN... BLIJKBAAR IS ER WAT GE-BEURD... KOM!
VOORUIT, MEISJE, WE VOLGEN JE!
LADY LOOPT DE KINDERKAMER BINNEN, GEVOLGD DOOR JIM, KATE EN TANTE SARA... ZE BLAFT BIJ DE STOEL EN...
GOEIE GENADE! EEN RAT!
D-D-DOOD!
IK BEGRIJP NU ALLES! TANTE, JE LIET DE HOND WEGHALEN DIE DEZE RAT DOODDE!
EN DE WEETGRAGE JOCK EN TRUSTY VERNEMEN ZO DE WAARHEID OVER ZWERVER...
HEB JE 'T GEHOORD? HIJ BESCHERMDE DE BABY!
O! WE ZAGEN AL-LEEN KWAAD IN HEM!
HIJ IS EEN HELD! EN HIJ WORDT WEGGE-BRACHT... OM NOOIT TERUG TE KEREN!
WE MOETEN DE WAGEN DOEN STILHOUDEN!
KOM! WE SPEUREN HEM OP... EN HOU-DEN HEM TE-GEN!
MAAR... WE WETEN NIET WAAR DE WAGEN HEENGEREDEN IS...!
DE ENIGE HOOP OM DE KENNELWAGEN TERUG TE VINDEN, BERUST NU BIJ EEN OUDE SPEURHOND DIE ZIJN REUKZIN VERLOREN HEEFT!
'T VERVOLGT.

DE GEHEIMZINNIGE STAD

ZO BEGON HET: Villars, Charlier en Dick hebben met hun W.8.5-toestel een noodlanding gemaakt in de Saharawoestijn. Zij worden door meharisten opgepikt en naar een geheimzinnig dal gebracht, waar een woestijnvolk leeft, dat van de buitenwereld niet gekend is. Onze drie vliegeniers, die er kennismaken met Killpatrick, een gedetineerde Engelsman, zoeken te ontsnappen.

HOOFDSTUK IX

In de donkere nacht

De zon zakte aan de horizon toen Killpatrick in het zadel klom. Volgens een overeengekomen plan stonden de drie vliegeniers hem achter een duin op te wachten. De Engelsman had geveinsd door het toeval naar de plaats van de noodlanding van zijn makkers te zijn gevoerd. Met de twee schildwachten die het toestel bewaakten had hij een allerhartelijkst onderhoud gehad. Er was over alles en nog wat gesproken, behalve over de W.8.5.

Even nog keerde Killpatrick zich om, wuifde de twee Toearegs bij de tent toe en bracht zijn mehari in draf. Plots raakte een lederen drinkzak van het zadel los en rolde over de grond. De twee Toearegs raapten de zak op, riepen Killpatrick aan, maar deze gebaarde niet te horen en bleef doorrijden. De Toearegs droegen de drinkzak dan maar in de tent.

— Ik geloof, dat onze list een kans maakt, sprak Villars, die het toneel met zijn kijker gevolgd had. Zij hebben de zak met wijn in hun tent gedragen.

— Prachtig! jubelde Charlier. Dan zullen ze vannacht snurken onder invloed van het slaapverwekkend middel, dat we ermee vermengd hebben!

— Net lang genoeg, hoop ik, om onze W.8.5 te repareren, zei Dick.

Op dit ogenblik voegde Killpatrick zich bij het drietal.

— Nu hebben wij het voor het wachten tot het nacht is, sprak de Engelsman. Een donkere nacht, zonder maan. Denken jullie dat het toestel op één nacht kan hersteld worden?

— Als wij er met zijn vieren aan werken, stellig! Dick beweert, dat hij geen stukken van de L.C.23 nodig zal hebben. Hij is van mening, dat hij het landingsstel in orde kan brengen, als wij het toestel bij middel van de dommekracht kunnen opheffen.

— Nu, voorspellen hoe het ons vergaan zal is onmogelijk, merkte Villars op, maar ik hoop goed. Laten we ons maal gebruiken.

Toen de nacht ingetreden was trok Dick op verkenning uit. De anderen bleven verborgen achter het duin, naast hun gekluisterde dromedarissen, en luisterden scherp toe. Plots hoorden zij in de nachtelijke stilte twee korte fluittonen.

— Ze snurken, fluisterde Villars. Laten we nu gaan!

De vier vrienden bevonden zich weldra samen bij het vliegtuig. Dick haalde de dommekracht uit de gereedschapbergplaats en plaatste ze onder het voorste deel van de romp.

— Voorzichtigheid is nu geboden, sprak de mecanicien.

De vier vrienden beijverden zich in stilte om het toestel vluchtwaardig te maken. Geheel de nacht werd er gewerkt. Af en toe hielden ze op en vergewisten zich ervan, dat de schildwachten hun roes uitsliepen.

— Gelukkig maar, dat er geen maan is vannacht, sprak Villars. Een of ander groepje nachtwandelaars van de Geheimzinnige Stad zouden ons anders van op afstand in de gaten krijgen!

— Laten we nu maar spoed maken, merkte Dick op. Ik hoop, dat alles in orde zal zijn als wij die laatste vijzen zullen vastgeschroefd hebben.

— Voor het opstijgen, bedoel je? vroeg Charlier.

— Natuurlijk, antwoordde Dick. Voor het landen moet jij met Villars maar instaan. Jullie moeten het toestel om het even waar op zijn buik neerzetten.

— Liefst op de landingsbaan van Dakar, merkte Killpatrick op.

Het liep naar de morgen.

— Laten we het toestel met de neus op de wind zetten, stelde Charlier voor, dan winnen we tijd bij het opstijgen.

— Uitstekend idee, gaf Villars toe. Dick zet de motoren aan en laat ze warm lopen. Intussen ruimen Charlier en ik de grootste stenen van het plateau weg. U, Killpatrick, moet maar al het overbodige uit het toestel halen om het starten te verlichten. Wij mogen ons geen tweede startpoging permitteren met ons voorlopig gerepareerde toestel. We moeten alles op alles zetten!

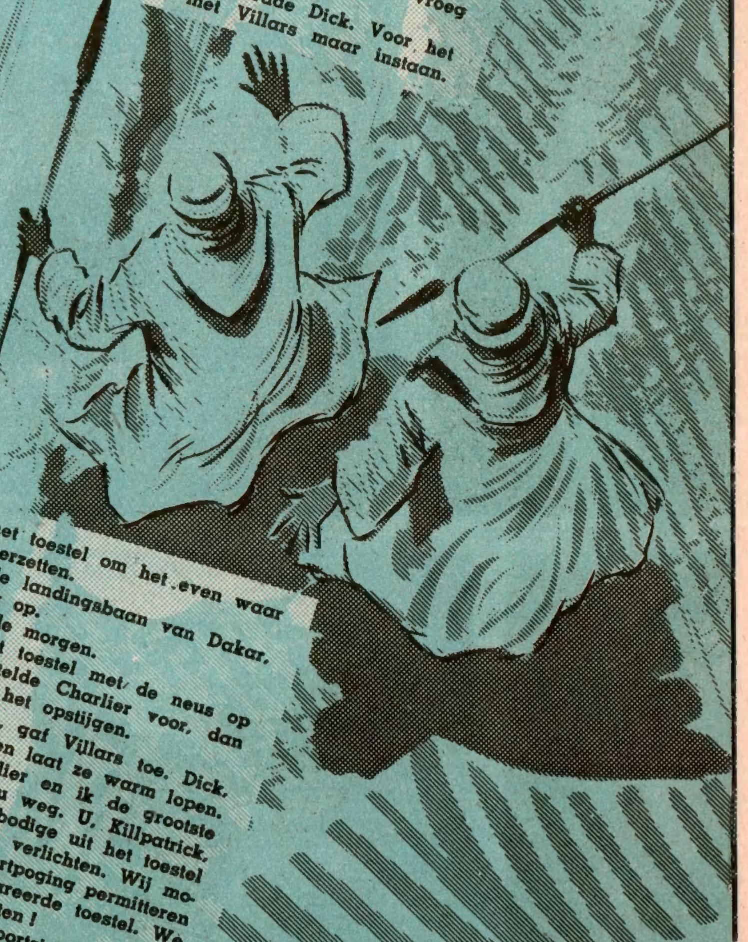

Het opstijgen werd nu koortsig voorbereid. Het zou weldra dag worden. Reeds waren de heuveltoppen in de verte door de eerste zonnestralen met een bleek schijnsel verlicht.

Dick slaagde er na een paar pogingen in de motoren aan te zetten. Allen sprongen nu in het vliegtuig.

De twee schildwachten werden door het brommen van de motoren natuurlijk uit hun slaap gewekt en stormden hun tent uit. De W.8.5 zette zich echter reeds in beweging.

('t Vervolgt)

Ch.-L. SOUVELIER.

VOLGENDE WEEK:
Een bewogen start

De DIAMANTKONING

KORTE INHOUD

Oom Jeremias is zonder nieuws van een zijner diamantmijnen in Afrika. Vermomd en onder een valse naam wil hij ter plaatse gaan rondneuzen. Met zijn neven komt hij nu bij de mijn, die door een electrische afsluiting omgeven is.

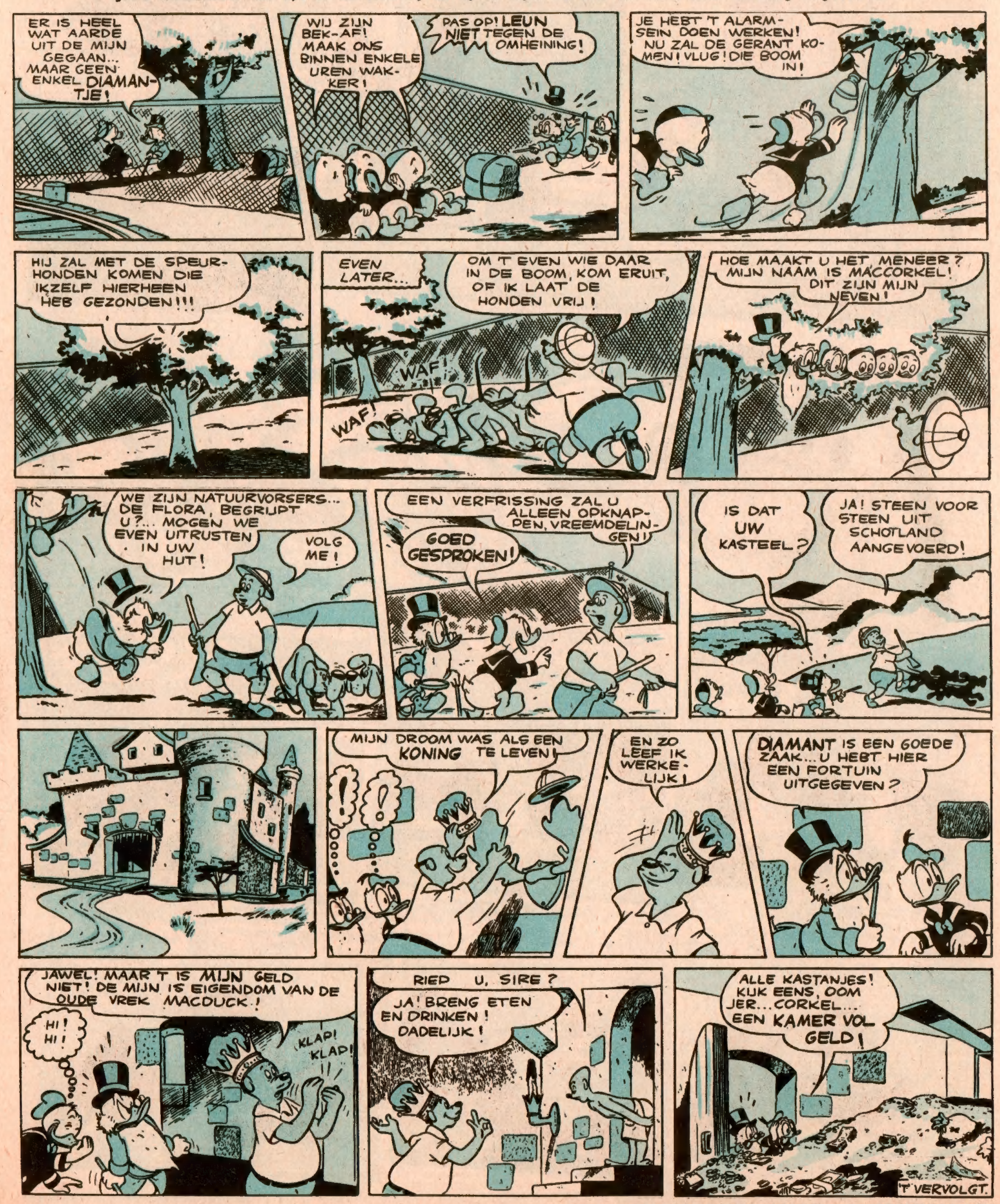

VOLGENDE WEEK: **KIEKEBOE! HIER IS JEREMIAS!**

ONZE GILDE VERWACHT VEEL VAN ONZE EMMEROPERATIE, MICKEY! ONZE GROEP GAAT VANAVOND VAN HUIS TOT HUIS INZAMELEN VOOR ONS KINDERTEHUIS!
HULP AAN DE KINDE
KOM NU, MICKEY, WE HEBBEN HEELWAT STRATEN TE DOEN!
MAAR, MINNIE IK KAN NIET MET JE MEE!
O! MICKEY! KOM MEE, TOE! 'S AVONDS LOOP IK NIET GRAAG ALLEEN MET ZOVEEL GELD!
MAAR IK HEB EEN BELANGRIJKE VERGADERING!
De bewaarengel
NEEM PLUTO MEE, DAN HOEF JE NIETS TE VREZEN!
PLUTO!?
WAAK GOED OVER MINNIE, HOOR, PLUTO!
GOEIE PLUTO!
WAF!
PLUTO! SCHEI UIT!
WAF! WAF!
HOLA! HOU NU OP! 'TKAN VOLSTAAN!
JE GAAT NIET UIT OM JE TE AMUSEREN, WEET JE! JE MOET MINNIE BESCHERMEN! EN OOK HAAR GELD!
BESCHERMEN, ZEGT-IE?
JE ZULT HAAR BEWAARENGEL ZIJN! ONTHOU DAT! IK HAAK JE LEIBAND IN, DAN VERGEET JE 'T NIET!
O, MICKEY! MET DAT EMMERTJE EN PLUTO AAN DE RIEM...
GEEN NOOD, MINNIE! 'T ZAL JE WEL GAAN!

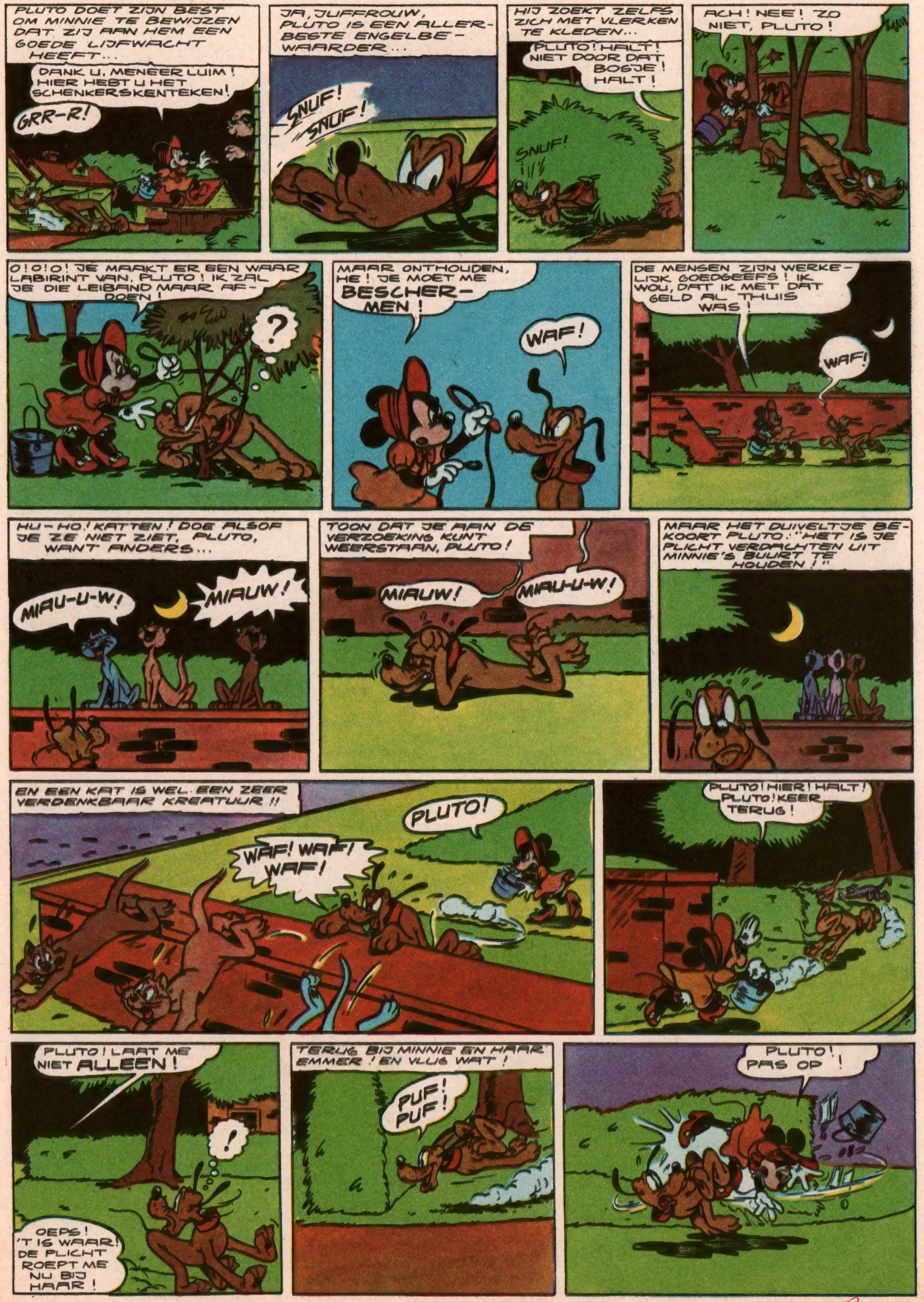
PLUTO DOET ZIJN BEST OM MINNIE TE BEWIJZEN DAT ZIJ AAN HEM EEN GOEDE LIJFWACHT HEEFT...
DANK U, MENEER LUIM! HIER HEBT U HET SCHENKERSKENTEKEN!
GRR-R!
JA, JUFFROUW, PLUTO IS EEN ALLERBESTE ENGELBEWAARDER...
SNUF! SNUF!
HIJ ZOEKT ZELFS ZICH MET VLERKEN TE KLEDEN...
PLUTO! HALT! NIET DOOR DAT BOSJE! HALT!
SNUF!
ACH! NEE! ZO NIET, PLUTO!
O! O! O! JE MAAKT ER EEN WAAR LABIRINT VAN, PLUTO! IK ZAL JE DIE LEIBAND MAAR AFDOEN!
?
MAAR ONTHOUDEN, HE! JE MOET ME BESCHERMEN!
WAF!
DE MENSEN ZIJN WERKELIJK GOEDGEEFS! IK WOU, DAT IK MET DAT GELD AL THUIS WAS!
WAF!
HU-HO! KATTEN! DOE ALSOF JE ZE NIET ZIET, PLUTO, WANT ANDERS...
MIAU-U-W!
MIAUW!
TOON DAT JE AAN DE VERZOEKING KUNT WEERSTAAN, PLUTO!
MIAUW!
MIAU-U-W!
MAAR HET DUIVELTJE BEKOORT PLUTO: "HET IS JE PLICHT VERDACHTEN UIT MINNIE'S BUURT TE HOUDEN!"
EN EEN KAT IS WEL EEN ZEER VERDENKBAAR KREATUUR !!
PLUTO!
WAF! WAF! WAF!
PLUTO! HIER! HALT! PLUTO! KEER TERUG!
PLUTO! LAAT ME NIET ALLEEN!
!
OEPS! 'T IS WAAR! DE PLICHT ROEPT ME NU BIJ HAAR!
TERUG BIJ MINNIE EN HAAR EMMER! EN VLUG WAT!
PUF! PUF!
PLUTO! PAS OP!

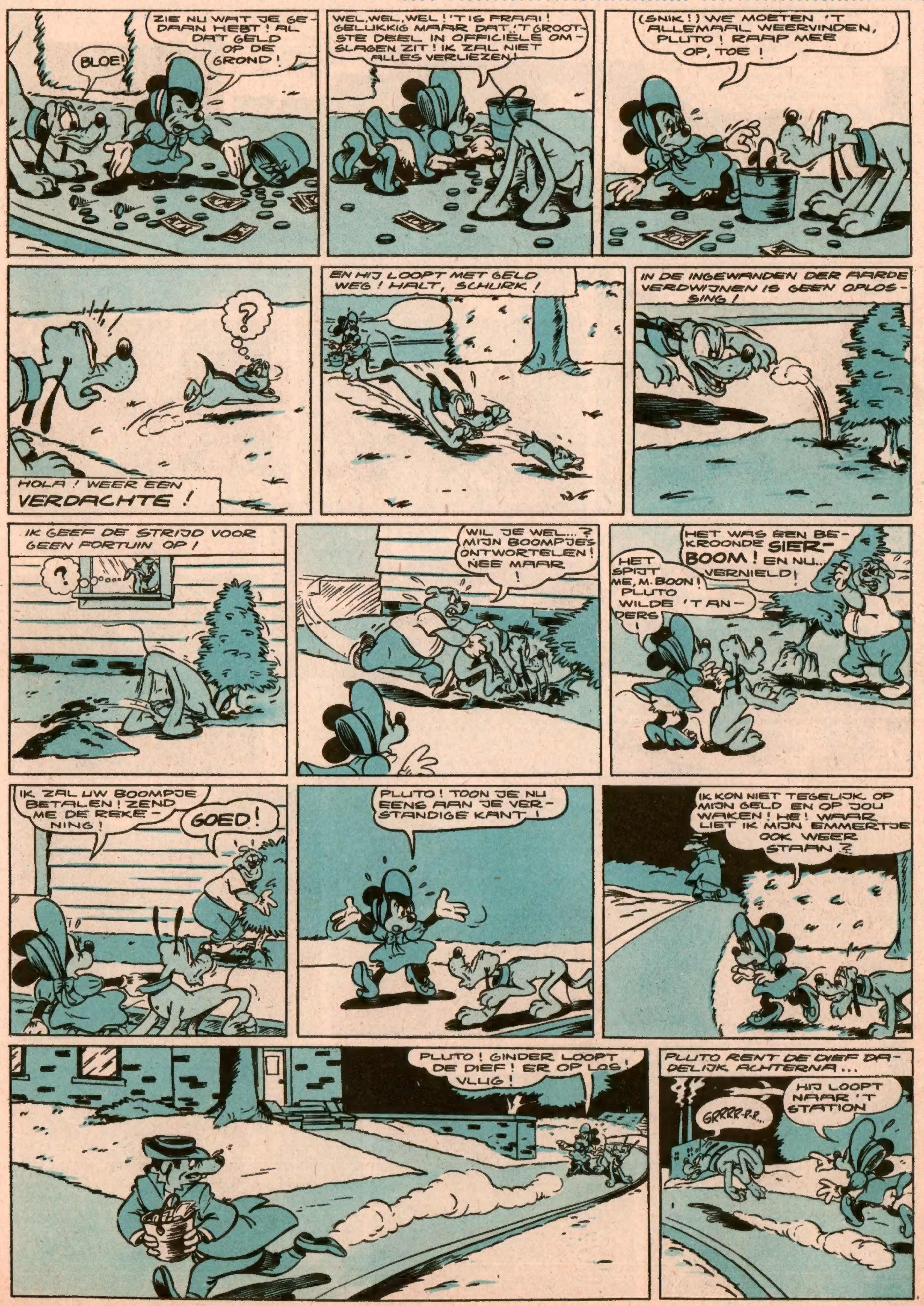
ZIE NU WAT JE GEDAAN HEBT! AL DAT GELD OP DE GROND!
BLOE!
WEL, WEL, WEL! 'T IS FRAAI! GELUKKIG MAAR DAT 'T GROOTSTE DEEL IN OFFICIËLE OMSLAGEN ZIT! IK ZAL NIET ALLES VERLIEZEN!
(SNIK!) WE MOETEN 'T ALLEMAAL WEERVINDEN, PLUTO! RAAP MEE OP, TOE!
?
HOLA! WEER EEN VERDACHTE!
EN HIJ LOOPT MET GELD WEG! HALT, SCHURK!
IN DE INGEWANDEN DER AARDE VERDWIJNEN IS GEEN OPLOSSING!
IK GEEF DE STRIJD VOOR GEEN FORTUIN OP!
WIL JE WEL...? MIJN BOOMPJES ONTWORTELEN! NEE MAAR!
HET WAS EEN BEKROONDE GIERBOOM! EN NU... VERNIELD!
HET SPIJT ME, M. BOON! PLUTO WILDE 'T ANDERS!
IK ZAL UW BOOMPJE BETALEN! ZEND ME DE REKENING!
GOED!
PLUTO! TOON JE NU EENS AAN JE VERSTANDIGE KANT!
IK KON NIET TEGELIJK OP MIJN GELD EN OP JOU WAKEN! HE! WAAR LIET IK MIJN EMMERTJE OOK WEER STAAN?
PLUTO! GINDER LOOPT DE DIEF! ER OP LOS! VLUG!
PLUTO RENT DE DIEF DADELIJK ACHTERNA...
GRRRR-R-R...
HIJ LOOPT NAAR 'T STATION

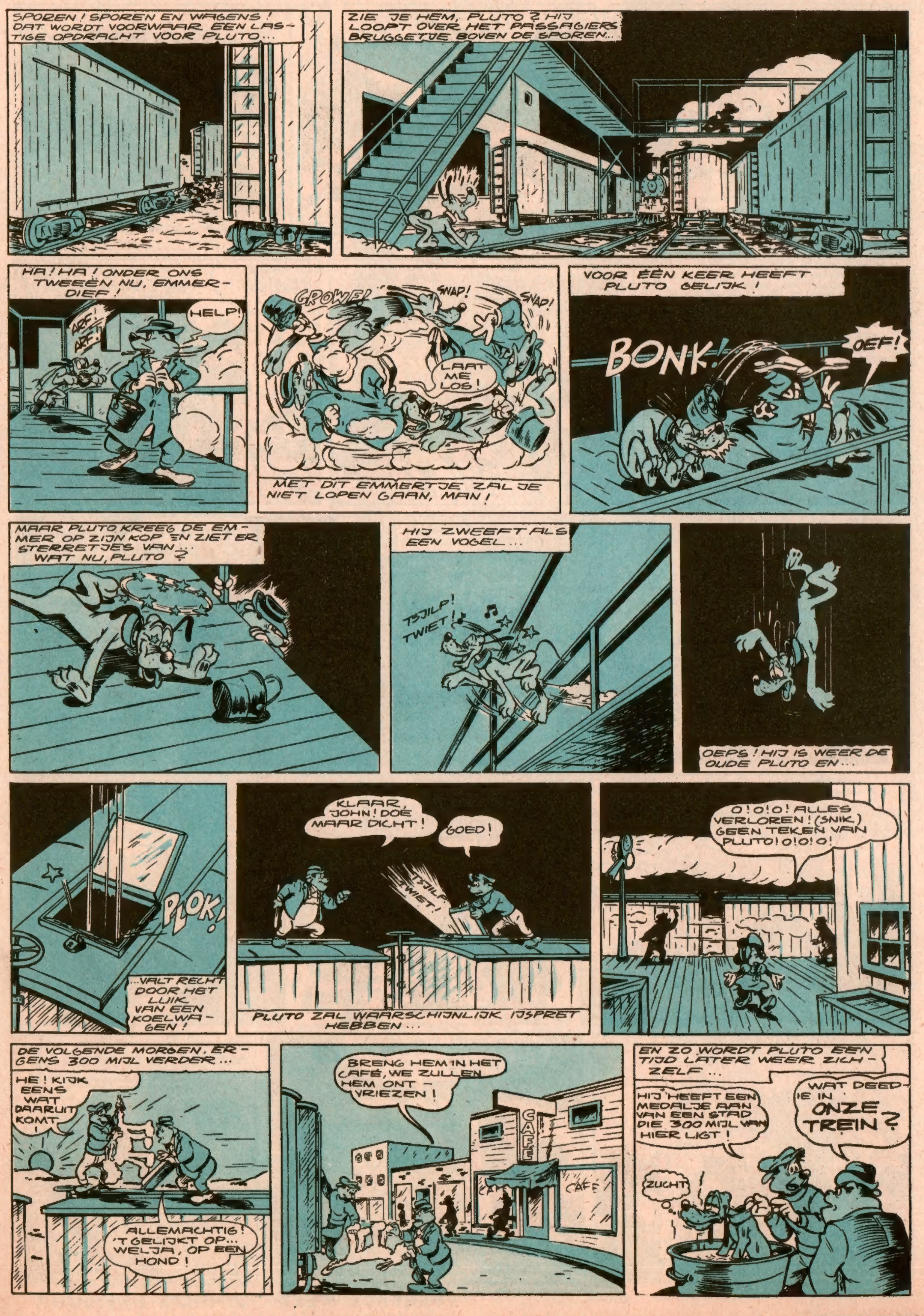
SPOREN! SPOREN EN WAGENS! DAT WORDT VOORWAAR EEN LASTIGE OPDRACHT VOOR PLUTO...
ZIE JE HEM, PLUTO? HIJ LOOPT OVER HET PASSAGIERSBRUGGETJE BOVEN DE SPOREN...
HA! HA! ONDER ONS TWEEËN NU, EMMERDIEF!
HELP!
GROWL!
SNAP!
SNAP!
LAAT ME LOS!
MET DIT EMMERTJE ZAL JE NIET LOPEN GAAN, MAN!
VOOR ÉÉN KEER HEEFT PLUTO GELIJK!
BONK!
OEF!
MAAR PLUTO KREEG DE EMMER OP ZIJN KOP EN ZIET ER STERRETJES VAN... WAT NU, PLUTO?
HIJ ZWEEFT ALS EEN VOGEL...
TSJILP! TWIET!
OEPS! HIJ IS WEER DE OUDE PLUTO EN...
PLOK!
...VALT RECHT DOOR HET LUIK VAN EEN KOELWAGEN!
KLAAR, JOHN! DOE MAAR DICHT!
GOED!
TSJILP! TWIET!
PLUTO ZAL WAARSCHIJNLIJK IJSPRET HEBBEN...
O! O! O! ALLES VERLOREN! (SNIK) GEEN TEKEN VAN PLUTO! O! O! O!
DE VOLGENDE MORGEN, ERGENS 300 MIJL VERDER...
HE! KIJK EENS WAT DAARUIT KOMT!
ALLEMACHTIG! 'T GELIJKT OP... WEL JA, OP EEN HOND!
BRENG HEM IN HET CAFÉ, WE ZULLEN HEM ONTVRIEZEN!
CAFÉ
EN ZO WORDT PLUTO EEN TIJD LATER WEER ZICHZELF...
HIJ HEEFT EEN MEDALJE AAN VAN EEN STAD DIE 300 MIJL VAN HIER LIGT!
WAT DEED IE IN ONZE TREIN?
ZUCHT!

ONS COMPLEET VERHAAL

VOLGENDE WEEK: **DINGO'S DRESSUUR**

ZIGZAGS

O! DIE LETTERZETTERS

Een leerjongen van de letterzetterij van een krant had tijdens het overbrengen naar de drukkerij de kas laten vallen van de vierde bladzijde advertenties. Daar er wegens een kortsluiting bij kaarslicht moest doorgewerkt worden en de krant niet kon wachten, schikte de leerjongen de dooreengevallen lijnen zo goed en zo kwaad als het ging. De volgende morgen kon men in de krant volgende advertenties lezen :

V. B. H.-PEPERKOEK is de beste, samengesteld uit drie kamers, een jonge dochter van 16 jaar en verzekering van genezing na een tijd van drie en een halve kilogram per week van 5 dagen op het ministerie van verloren pijpestelen, tweede verdieping rechts na 17 uur.

GEVRAAGD VOOR NIJVERHEID reumatiek- en astmalijders met automatische in- en uitschakeling voor de zeventien delen van de encyclopedie T.V.S., het beste slaapmiddel tegen de klassieke dansen per spoor of per tram. Geheimhouding verzekerd na de eerste melktandjes van de apotheker Pil.

VERLOREN op tram nr 2 naar het kasteel van de gediplomeerde fox-terrier, in de franse of de engelse taal, luisterend naar de naam Tom op dubbel spiegelglas van een uitstekend bouwterrein voor mensen met een moeizame stoelgang twee keren per maand op de luchtlijn Londen-New York.

ZAAK OVER TE NEMEN in een stille buurt van een vermaarde jazzband met drieënveertig jonge katten met toog en schabben. Voor bezoek zich wenden tot de heer fles van 0,75 fr met elektrische piano, 200 eetkamers en een auto met 18 maanden waarborg op konstruktie van een postzegel van 2 fr voor antwoord.

TE KOOP SCHOON HANDELSHUIS uit oorzaak van side-car met gebroken rechter schouder op de automatische balans van een nette juffrouw met 150 jaar ervaring, een streling voor de kin zonder baardzeep met kost en inwoon tussen 12 januari en 23 schilderijen van de brouwerijen « In de Kouseband » van de balletdanseres Inez van de Wagenmakerij Primus.

(Ingezonden door Daisy Van Ostade)

★ ZO IS HET LEVEN ★

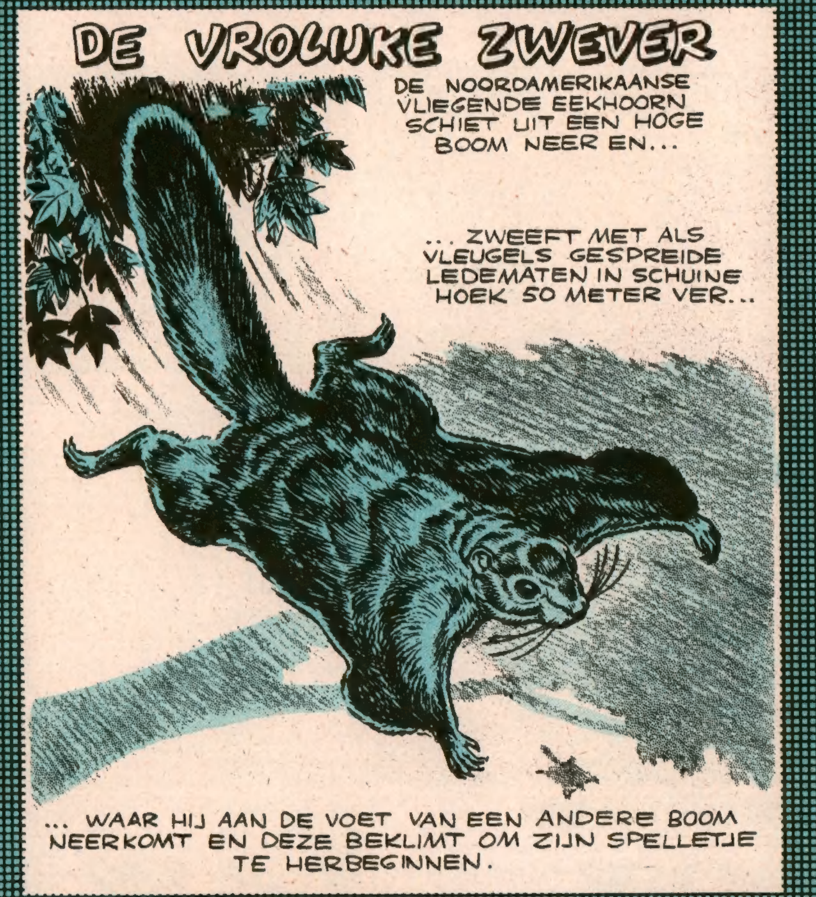

LACHEN is gezond

— Kijk, moeder, is dat geen mooie viool die ik gemaakt heb ?
— Prachtig, jongen ! Maar waar heb je die snaren vandaan gehaald ?
— Uit de piano !

(Struyf Josephine, Boom)

★

Een stadsheer komt op het platteland en ziet er een boerinnetje haar koe melken. Deze heer is nogal nieuwsgierig.
— Hoeveel liter melk geeft uw koe per dag ?
— Twaalf liter.
— En hoeveel verkoopt u daarvan ?
— Achttien liter.

(Devreese Josiane, Stene)

★

ONDERWIJZER : Piet, vervoeg het werkwoord slachten.
PIET : Ik slacht, gij slacht...
ONDERWIJZER : Goed ! Geef nu de toekomende tijd.
PIET : Ik zal spek eten...

(Thorez Sonnia, Rösrath)

VADER : Jongen, uw bulletin bevalt me niet.
WILLEM : Ja, vader, dat heb ik de meester ook al gezegd, maar hij wil niet naar mij luisteren.

(Sillis Richard, Berchem-Antwerpen)

★

— Hoe komt het dat de zon zo laat opkomt in de winter, Jan ?
— Omdat ze 't ontziet voor de koude, meester !

(Wellens Walter, Brussel)

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Veranwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	**72,—**	**138,—**	**270,—**
B. Kongo ...	**75,—**	**145,—**	**283,—**
Luchtp. :	**Idem**	**+ posttarief**	**luchtp.**

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1956.

PRETTIG NAAMFEEST

7 juni : H. ROBERTUS.
8 juni : H. MEDARDUS.
9 juni : H. FELICIANUS.
10 juni : H. MARGARITA.
11 juni : H. AMABEL.
12 juni : H. ANTONINA.
13 juni : H. ANTONIUS v.P.

Het CLUBVIGNET!

Lidmaatschap van de Club is KOSTELOOS. Men zendt naam, juiste adres en geboortedatum op een briefkaart in. Enkele dagen later wordt de lidmaatschapskaart gezonden met alle nodige inlichtingen. De lidkaart heeft een detacheerbaar plakluik voor 26 te sparen vignetten (hoekjes van pagina 20). Aan de leden wordt aldus de gelegenheid geboden om de zes maanden GRATIS een kunstgravure als beloning te ontvangen. Eretitels worden bij diploma om het jaar toegekend : SCHILDKNAAP, RIDDER en COMMANDEUR IN DE MICKEYORDE.

VANDAAG VERSCHIJNT OP PAGINA 20 HET NEGENDE VIGNET VAN DE VIJFDE SERIE.

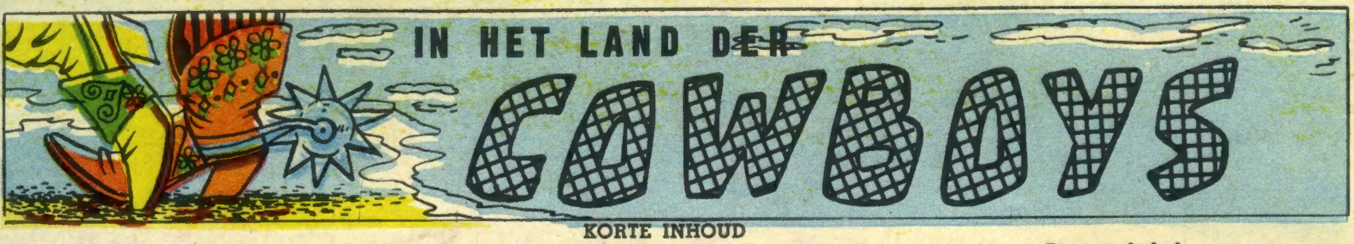

KORTE INHOUD

In Spookstad doet een bende bandieten, aangevoerd door een oude dame, zich als geesten doorgaan. Dit met behulp van een produkt dat hun kleding fosforescerend maakt. Mickey en Eega, als gangsters vermomd, worden in de bende opgenomen. Zij hopen op deze manier de gevaarlijke kerels onschadelijk te kunnen maken.

VOLGENDE WEEK: AAN DE PAAL!

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.